

Vestitorul Roman Canadian

Editat de

Biserica "Sfintii Apostoli Petru si Pavel"

Kitchener-Waterloo, Ontario
Redactor: Preotul V. Rev. Fr. John Jifcu

25 Decembrie 2001, Nr. 12
Fondator: Gheorghe Alexe

AUR, SMIRNA SI TAMAIE

Bunul Dumnezeu ne-a invrednicit sa pasim pe calea postului si rugaciunii catre Craciunul anului 2001.

Praznicul Nasterii Domnului nostru Iisus Hristos a facut de-a lungul a doua milenii o mare schimbare in lume.

Toata luna Decembrie este un sezon al generozitatii si innoirii, un timp al impartirii darurilor si actiunilor caritabile. Indiferent de neam sau culoare, fiecare fiinta omeneasca se identifica cu Mantuitorul. "Intrucat unuia din acestia mai mici ati facut (un dar), Mie ati facut."

Inceputul l-au facut cei Trei Crai de la Rasarit, care calauziti de Stea au aflat locul unde era Pruncul Divin, caruia I s-au inchinat si I-au adus daruri: aur, smirna si tamaie.

Strabunii nostrii le-au cantat isprava cu cele trei daruri in colinda "Trei Crai de la Rasarit", care s-a transmis pana in zilele noastre.

Crestinii adevarati aduc la Ieslea Sf. Altar unde se intrupeaza continuu Pruncul Divin, aurul faptelor generozitatii, smirna smereniei si a evlaviei precum si tamaia rugaciunilor de datina. Ca si Magii, crestinii buni daruiesc din avutul (aurul) lor Bisericii, asociatiilor de caritate si fratilor lor care traiesc departe, in lipsa si suferinta. Pruncul Divin avea sa spuna: "Fiti milostivi precum si Tatal meu este milostiv", iar in alta parte: "Pe cel milostiv il iubeste Domnul".

Aurul, smirna si tamaia aduse de cei Trei Crai au continuat sa fie de folos in cultul nostru ortodox, in podoaba icoanelor si a vaselor sfintite si in tamaierea bisericii cu mireasma tamaiei si a smirnei. Cu inimile infrante si smerite si smerite rugaciunile Sf. Post sa se inalte ca tamaia si bine placute lui Dumnezeu ca si jertfa lui Abel.

Pilda Magilor din Orient a fost continuata de veacuri de poporul nostru si

la vremea colindelor cei mai mici primesc daruri cand vin cu Steaua si celelalte Colinde, ei identificandu-se cu Pruncul Divin, care mai tarziu a zis: "Intrucat ati dat unuia din cei mici, Mie ati dat!".

Vremea Sarbatorilor si a Magilor legendari, care s-au inchinat Imparatului Ceresc in salas dobitoicesc cu daruri scumpe aducand aur, smirna si tamaie "de pomenire sa fie", a fost umbrita de teroristii din Orient. Ei nu l-au cautat pe Iisus si nu i-au adus daruri de aur, smirna si tamaie. Ei au terorizat lumea cu bombe si foc ucigand mii de nevinovati, ca si Irod care a ucis pruncii.

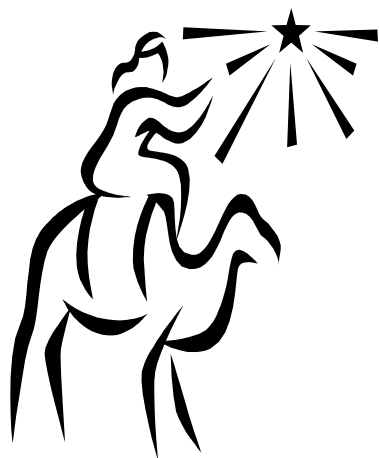
Frate Crestine,

In zilele de Praznic ale Nasterii Domnului din anul acesta, pe langa darurile ce le aduci si le impartii, roaga-te la Dumnezeu sa alunge hoardele ucigatorilor din Orient, ca sa fie iarasi pace si bunainvoire asa cum au cantat ingerii in Noaptea Sfanta.

Cu aceste indemnuri si talmaciri va dorim sa aveti petrecere crestineasca, cu pace si bucurii familiale sis a fiti buni cu cei nemultumiti si rai.

Impreuna cu familia va dorim sa aveti un An Nou Fericit si va intampinam cu vestirea bucuriei: **HRISTOS S-A NASCUT!**

Preot N. Ciurea
Protopop Canada de Est

Si a zis Maria: “Iata Roaba Domnului. Fie Mie dupa Cuvantul Tau”.
Si Ingerul a Plecat de la Ea. *Luca, Cap.1*

Drept Maritori Crestini!

Inceputul credintei crestine era cu vestirea din cer de catre ingerul Gavriil unei fecioare care se numise Maria si care devenise mama Mantuitorului Iisus Hristos, adica mama lui Dumnezeu cel intrupat, de aceea o si numim Nascatoare de Dumnezeu, caci a nascut pe Dumnezeu adevarat din Dumnezeu adevarat.

Neamul nostru a primit aceasta credinta a Mantuitorului Iisus Hristos chiar de la nasterea lui din Daci si Romani. Sfanta Scriptura, dar mai ales Sfanta Evanghelie ne spune precis de ce a venit intrupat din Fecioara maria Mantuitorul pe acest pamant. El este acela care ne-a

vestit pacea, credinta, rabdarea, milostenia, iubirea si cate altele. Nici o alta religie nu a adus o credinta atat de desavarsita ca a Mantuitorului Iisus Hristos. Credinta crestina a fost cu adevarat zidita de ziditorul desavarsit, Mantuitorul lumii.

Rasfoind prin unele pastorale ale vladicilor nostri, gasesc un scurt colind intr-o pastora la venerabilului vladica I.P.S. Bartolomeu al Clujului (parintele Anania cum ii zicem noi), de pe unde a gasit-o. Iata, acest colind suna asa:

*De cand Domnul s-a nascut tot pamantul l-o facut,
Si cerul l-o ridicat intre stalpuri de argint
Si frumos l-o ‘mpodobit, tot cu stele maruntele
Si de laturi mai marele.*

Si iata ce adauga Inaltul vladica Bartolomeu la acest colind: “va asigur ca in aceasta strofa se afla mai multa teologie decat in toate tratatele noastre academice”.

Din veacuri neamul romanesc, dreptcredincios a glasuit si cantat in colinde pe fiul lui Dumnezeu si pe Precista Lui maica Maria. Bine spunea vladica Bartolomeu, teologia neamului romanesc s-a desfasurat in colinde. Iata si alte exemple:

*Sus in poarta Raiului paste turma Tatalui
Dar la poarta cine sta? Statea maica Precista,
Langa ea un leganel cu un copilas in el.
Cand copilasul plangea, Maica Sfanta-l legana.*

Si iarasi alta:

*Pe sub soare, pe sub luna, florile dalbe
Vine-o corabie buna, florile dalbe
Si in dansa cine sade? Sade Maica si cu Fiul
Fiul plange, Maica zice: Taci fiule nu mai plange
Ca ti-e Tie daruit un scaun de judecata
Sa judeci florile toate, florile dalbe
Sa judeci mirosul lor, mirosul garoafelor,
C-a venit ploaie cu vant si le-a culcat la pamant,
Si-a venit ploaie cu soare si le-a uscat in picioare.*

Colinzile si obiceiurile de Craciun sunt aceeasi manifestare a bucuriei in legatura cu nasterea Mantuitorului. De aceea, hai cu toti sa colindam si pe Domnul sa-l laudam si Maicii Precista sa-i cantam asijderea. Hristos se naste, mariti-L!

Un An Nou fericit cu pace si sanatate va doreste al vostru catre Domnul rugator,
Parintele John

SA NE CUNOASTEM CREDINTA

*Din invataturile Sfintei noastre Biserici despre Sfanta Scriptura
de Preot Dr. Nicolae Dura, parohul bisericii Invierea Domnului, Viena, Austria.*

“Toata Scriptura este insuflata de Dumnezeu si de folos spre invatatura, spre mustrare, spre indreptare, spre inteleptirea cea intru dreptate desavarsita”. (II Tim. 3,16).

Biblia este colectia formata din 66 de carti sfinte, cuprinse in doua parti: Vechiul (39) si Noul Testament (27). Acestea au fost scrise de oameni alesi de Dumnezeu, care au trait in tara Sfanta intr-o perioada de 1500 ani (1400 BC – 100 AC). Cel dintai autor al primelor 5 carti ale Scripturii a fost Moise, iar cel mai de pe urma Sf. Apostol si Evanghelist Ioan, care a scris Apocalipsa. Vechiul Testament a fost scris in limba ebraica, iar Noul Testament in limba greaca. Cartile Sfintei Scripturi sunt impartite, dupa continut, in trei grupe istorice (despre istoria poporului ales sau Viata Domnului Hristos), cartile profetice (relatari despre evenimente viitoare) si carti didactico-poetice (cu caracter invatatoresc, indrumator pentru viata).

Sfanta Scriptura sau Biblia este “cartea cartilor” si este unul din cele mai vechi documente ale culturii si civilizatiei omenesti. Biblia este documentul scris al Descoperirii lui Dumnezeu in istorie:”Dup ace Dumnezeu odinioara, in multe randuri si in multe chipuri, avorbit parintilor nostril prin prooroci, in zilele acestea mai de pe urma ne-a grai si noua prin Fiul” (Ev.1,1-2). Deosebirea fundamentala dintre Biblie si celelalte carti este inspiratia divina, descoperirea pe care Dumnezeu a facut-o diferitilor oameni pe care i-a facut capabili sa scrie si sa transmita fidel mesajul dumnezeiesc catre oameni. Sfantul Duh a inspirat pe autorii biblici sa scrie cuvantul lui Dumnezeu, pentru aceasta credem si invatam ca autorul real al Sfintei Scripturi este Duhul Sfant. Sfintii autori au scris sub calauzirea si puterea Duhului Sfant, ei s-au bucurat de asistenta dumnezeiasca in consemnarea adevarurilor de credinta primite prin revelatie sau descoperire divina.

Explicarea sau interpretarea reala si corecta a Bibliei o are numai Biserica, nu personae singulare, dupa propria lor intelegere. Aceasta pentru ca “Biserica Dumnezeului celui viu, este stalp si temelie a adevarului” (I Tim. 3,15) a pastrat cu sfintenie cartile Sfintei Scripturi, separandu-le de asa numitele apocrife (carti considerate inspirate, dar neautentice). Singura Biserica, drept institutie divino-umana intemeiata de Hristos, Domnul cel Inviat a aparat Sfanta Scriptura de rastalmaciri, de invataturile gresite in decursul veacurilor. Numai Biserica are indreptarul cuvintelor sanatoase (II Tim 1,13) si toti cati vor umbla dupa indreptarul acesta, pace si mila asupra lor (Gal.6.16).

Nu oricine poate explica correct Biblia, ci numai cei anume pregatiti si randuiti de Sfanta Biserica. Sf. Apostol Petru ne atentioneaza ca in epistolele Sf. Apostol Pavel sunt unele lucruri cu anevoie de inteles, pe care cei nestiutori si neintaritele rastalmacesc, ca pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare (II Tim 3,16). Iar Sf. Iacov pe deplin constient ne descopera:”Nu va faceti multi invatatori, fratii mei, stiind ca (noi invatatorii) mai mare osanda vom lua” (3.1), iar Sf. Andrei intreba pe locuitorii Corintului si pe toti crestinii:”Oare toti sunt invatatori?”(I, 12.29).

Nu este suficient pentru un real si bun talcuitor si intelegator al Bibliei sa stie multa carte, caci omul intelept si invatat (marele dregator) de la curtea reginei Candachia a Etiopiei nu intelegea textul biblic pe care-l citea , pan ace slujitorul Bisericii diaconul Filip il explica. Ministrul etiopian, desi se intorcea din Ierusalim, deci avea preocupari religioase, caci de aceea afost in cetatea sfanta si practica credinta ca de aceea citea in Biblie, a grai:”Cum as putea sa inteleg daca nu va caluzi cineva?” (F.Ap. 8,30). Marele istoric si ganditor roman Nicolae Iorga zicea ca: cel care doreste sa intelega si sa talcuiasca Biblia trebuie sa stie ceva din limbile originale (ebraica si greaca), sa istoria, geografia locurilor unde s-a scris, dar si mentalitatea oamenilor contemporaniscierii cartilor biblice.Pentru aceasta preotii studiaza cinci sau mai multi ani, de altfel toata viata, Sfanta Teologie, ca stiinta despre Dumnezeusi lucrarile Sale. Talcuirea Sfintei Scripturi cere pricepere, staruinta si mai ales vocatie sfanta. Un indrumator, pentru intelegerea autentica a Scripturii trebuie ca pe langa stiinta de carte sa mai aiba si sfintenia vietii, asa cum au avut-o Sfintii Parinti ai Bisericii lui Hristos in decursul celor douazeci de veacuri. Acestia s-au straduit si noi trebuie sa ne preocupam sa implinim cuvantul divin:”Fiti sfinti, pentru ca sfant sunt Eu” (1 Pt. 1,16).

Daca fiecare cititor al Bibliei explica textul dupa capul lui se va ajunge la diferite si false pareri, instrainate si indepartate de invatatura cea sanatoasa. Intr-o asemenea situatie se nesocoteste si se calca ceeace indemna prin cuvantul revelat Sf. Ap. Pavel:”Tine dreptarul cuvintelor sanatoase, pe care le-ai auzit la mine, cu credinta si cu iubirea ce este in Iisus Hristos” (II Tim 1,13). Cea mai raspandita (statistica UNESCO) si citita carte a lumii este Biblia. Ea este tradusa si publicata in 2170 de limbi si dialecte. Talcuitori carturari au coborat in adancimile Bibliei si s-au inaltat pe piscurile frumusetii ei, redand din mireasma si profundul textelor originale.

In anul 1947 s-au gasit langa Marea Moarta, la Qumran numeroase manuscrise cu texte biblice din vremea lui Iisus. Acolo au fost ascunse de esenieni, o grupa religioasa iudaica, si s-au pastrat foarte bine in mari vase de pamant in solul uscat al pesterilor. Despre acele manuscrise s-au scris cateva teze de doctorat (Diac. Prof. Dr. Emilian Cornitescu). In limba germana sunt astazi de uzanta mai multe versiuni. In limba romana parti din Sfanta Scriptura sunt cele mai vechi manuscrise ale noastre (codicele voronetean sec XV, cel maramuresean, Psaltirea Scheiana si Psaltirea Hurmuzaki sec XVI), de asemenea primele carti tiparite in limba romana au fost parti din Biblie: Catehismul din 1544 si Tetraevanghelul slavo-roman (ambele publicate la Sibiu 1551-1553), Palia de la Orastie (1582), Noul Testament (Balgrad 1648) sau Biblia lui Serban Cantacuzino (Bucuresti 1688). La noi, in limba romana, Sfanta Scriptura in intregul ei sau in parte, a cunoscut peste cincisprezece traduceri si revizui, deosebirea intre ele fiind doar exprimarea diferita a acelorasi adevaruri dumnezeiesti. Limba este

asemenea copacului viu care creste si se innoieste (cum scria acum 150 de ani Mitropolitul Saguna). Limba este un organism viu care se dezvoltă și crește.

Astăzi sunt în uz, în limba română, două versiuni: una oficială tipărită cu aprobarea Sfantului Sinod, de către Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române și alta așa numită traducerea Cornilescu sau britanică folosită de grupurile neoprotestante (baptiști, pentecostali, adventiști, martori ai lui Yehova, s.a.). Există de opt ani, în România, o inițiativă ecumenică de a se tipări Biblia unică în românește, astfel o comisie de teologi biblicisti și traducători lucrează, cu sprijinul Asociației Biblice (înființată la Londra în 1804), la publicarea acestei versiuni unice. În limba franceză există o astfel de traducere ecumenică, valabilă pentru toți: La Bible, Traduction Ecumenique (TOB), Paris (Cerf) 1978.

Unii dintre cititorii de azi se întreabă sau sunt întrebați tendențios de alții: care este textul sau traducerea autentică? Căci Biblia a trecut prin mii de copii, traduceri, corecturi sau imprimări. Traducerile și tipărirea Bibliei a primit o tentă confesională. Credincioșii ortodocși au convingerea și încredințarea că “Biblia cu Cruce”, cea tipărită cu binecuvântarea Sfantului Sinod (toți episcopii Bisericii noastre) este cea care ne poate lumina și povățui pe calea cea dreaptă, sigură și scurtă a mântuirii noastre.

Oricine poate citi Biblia pentru un interes duhovnicesc, literar, istoric, arheologic, dar interpretarea ei corectă se face de către cei pregătiți de sine numele Bisericii lui Hristos, de cei cu vocation și hirotoniți, cei care posedă de la Hristos Domnul prin succesiunea apostolică în credință și practică de veacuri: “cunoașterea tainelor împăratiei lui Dumnezeu (Lc.8,10). Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne îndeamnă staruitor: “Cercetați Scripturile, ca voi să știți că în ele aveți viața veșnică; și ele sunt cele ce mărturisesc despre Mine” (In. 5,39). Credinciosul ortodox ascultă cu evlavie cuvântul Scripturii în sfințele slujbe, mai ales la Sfânta Liturghie, căci acolo în lumina harului și împărtășaniei se poate înțelege limpede sensul Scripturilor, ca și cei doi ucenici Luca și Cleopa în Emaus. De asemenea, citește cu respect și credință Sfânta Scriptură, dar mai întâi cheamă pe Duhul Sfânt să se reverse și să lumineze mintea noastră cea materială spre înduhovnicirea cea sfântă.

IMPARATE CERESC, MANGAITORULE, DUHUL ADEVARULUI CARE PRETUTINDENA ESTI SI TOATE LE IMPLINEȘTI, VISTIERUL BUNĂTĂȚILOR ȘI DATĂTORULE DE VIAȚĂ, VINO ȘI TE SALĂSLUIEȘTE ÎNTRU NOI ȘI NE CURĂȚEȘTE PE NOI DE TOATĂ ÎNTINĂCIUNEA ȘI NE MĂNTUIEȘTE, BUNULE, SUFLETELE NOASTRE. (rugăciune de invocare a Duhului Sfânt, cu care începem toate rugăciunile noastre și citirea Sf. Scripturi).

ANUNTURI DIN PAROHIE

DECESE

TRIFU PACURARI din Kitchener a decedat la 13 Februarie 2001 in etate de 73 de ani la domiciliul sau. Originar din Petrovasila, Banatul Sarbesc. Slujba inmormantarii a fost oficiata de Preot John Jifcu la 17 februarie, la cimitirul Woodland din Kitchener, ON.

Dumnezeu sa-l ierte si sa-l odihneasca!

ELENA PACURARI din Kitchener a decedat la 20 Aprilie 2001 in etate de 74 ani. Originara din Petrovasila, Banatul Sarbesc. Slujba inmormantarii a fost oficiata de Preot John Jifcu la 25 Aprilie 2001 la cimitirul Woodland din Kitchener, ON.

Dumnezeu s-o odihnesaca si sa-i fie tarana usoara!

CASATORII

Domnul **Eleonor Gica Damian** si domnisoara **Vesna Ambrus** au primit taina cununiei prin Preot John Jifcu la data de 10 Decembrie 2000 in biserica Sf. Apostoli Petru si Pavel din Kitchener.

Domnul **Daniel Zalac** si domnisoara Carol Marie Bodreau au primit taina cununiei prin Preot John Jifcu la data de 12 Mai 2001 in biserica Sf. George din Waterloo.

BOTEZURI

Eleonor Gica, Vesna Elizabeta, Filip Gheorghe si Stefan Iovan Damian au fost botezati in capela bisericii Sf. Apostoli Petru si Pavel din Kitchener de catre Preot John Jifcu la data de 10 Decembrie 2000. Nasi au fost Ion si Georgiana Zivku.

